

Quim Torra i Pla, 131è president de la Generalitat

L'afany d'un home de cultura per fer més culte el seu país

Per si algú en tenia cap dubte, aquest llibre farà evident que Joan Domènech i Moner fou un referent en molts àmbits. Fent un repàs als diversos escrits es fa palesa la voluntat de servei i dedicació cívica i patriòtica que va tenir al llarg de tota la seva trajectòria vital; una trajectòria molt ben aprofitada, perquè era un apassionat de tot allò que feia. Cal dir, a més a més, que la seva dedicació va ser molt eficaç en tots els àmbits, tant en entitats, fundacions i institucions com en el món de la política, com a alcalde i regidor de Lloret de Mar; en el món de l'ensenyament, com a mestre d'història vocacional, tant a l'escola com a l'institut, fins al món literari, com a president de la Fundació Bertrana; o en el món de les persones discapacitades, amb el seu vincle amb la Fundació Aspronis, per mencionar-ne algunes.

La seva passió per la història i per la llengua era encomanadissa i els coneixements que tenia i compartia eren extraordinaris. Per sort, el seu llegat perdurarà per sempre més i continuarà a l'abast de tothom gràcies als llibres i als nombrosos articles periodístics, estudis i treballs sobre temes històrics que va arribar a escriure. Va deixar empremta i un bon record en tots els àmbits, com a mestre, com a poeta i autor teatral, com a estudiós i amant de la cultura popular i del món de la cobla i la sardana, en que impulsà campanyes tan importants i necessàries com 'La sardana a l'escola', com a corresponsal en mitjans de comunicació, etc. Permeteu-me que faci referència a la seva etapa com a delegat dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Girona, perquè això em fa un especial respecte tenint present que la meua oficina actual és a la Casa Solterra, que és un edifici que ell devia conèixer molt bé.

Tothom qui el va tractar sap que de tarannà era un bon home, de tracte molt cordial i amb bon sentit de l'humor. Evidentment, un servidor també li tenia un afecte especial per la condició de selvatans que tots dos compartíem, sent l'un de Lloret i l'altre de Blanes. Tant de bo que aquest llibre ens encomani a tots la seva capacitat de sacrifici i de compromís i ens encoratgi a treballar per la cultura, la llengua i el país amb l'esperit positiu i constructiu que el caracteritzava, perquè ens convé més que mai.